

ת"פ 7111/02/16 - מדינת ישראל נגד סאאר שחאידה, מרואן סמרי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 7111-02-16 מדינת ישראל נ' שחאידה(עציר)

ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה

נגד

נאשמים

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

1. סאאר שחאידה ע"י ב"כ עו"ד נאגי עאמר

2. מרואן סמרי (הדיון הופרד) ע"י ב"כ עו"ד סלים כנאענה

גזר דין

גזר דין בענינו של הנאשם 1

1. הנאשם 1, סאאר שחאידה, הודה לבסוף בכתב אישום מתוקן (להלן- כתב האישום הראשון) אשר ייחס לו עבירות של קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין ועבירות בנשק לפי סעיפים כדלקמן: 144(א) רישא + סיפא + 29 לחוק, 144(ב) רישא + סיפא + סעיף 29 לחוק ו- 144(ב2) + 29 לחוק.

2. על פי המתואר בכתב האישום, הנאשם, יחד עם אחרים, מכר אקדח FN 9 מ"מ בין הימים 11.1.16 ו- 12.1.16. במסגרת המהלכים שליוו את ביצוע העסקה, שהתבצעה בין שתי חבורות, באחד השלבים, הנאשם החזיק בנשק כאשר הוא לבש כפפה חד פעמית. במהלך העסקה הנאשם הציע שהנשק יבדק בחורשה הסמוכה לשוב שעב. הנאשם אף קיבל לידיו את הסך של 22,500 ₪ תמורת הנשק והביא את הכסף לאחרים שהיו מעורבים בעסקה. יצוין שהרוכשים ניסו את הנשק ואף ירו ממנו 7 כדורים לעבר הקרקע על מנת לוודא שהכלי תקין. כך הנאשם היה חלק מקשר לבצע עבירות נשק - החזקה, הובלה, נשיאה וסחר ובפועל יחד עם אחרים החזיק, הוביל ונשא נשק ותחמושת וסחר בו.

3. הנאשם צירף תיק נוסף (להלן- כתב האישום השני), ת"פ 18286-11-14, שם הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע לסיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיפים 332(2) + (3) + 29 + 31 לחוק העונשין. תיאור מקיף של כל עובדות כתב האישום השני, לרבות המעשים שנעשו על ידי השותפים האחרים, ניתן במסגרת ת"פ 18286-11-14 (מיום 14.7.2014, כב' הש' שרון נתנאל)

4. במסגרת ביצוע העבירות נשוא כתב האישום השני, ביום 13.9.14 בסמוך לשעה 03:00 לפנות בוקר, בוצעו תמרונים מסוכנים בכביש ברכב שבו נסע הנאשם יחד עם אחרים (יצוין כי הנאשם לא נהג ברכב אלא

ישב מאחור, אך כאמור להלן לקח חלק פעיל באירוע), כלפי רכב השייך למתלוננים. הנאשם יחד עם אחרים, זרקו חפצים לעבר הרכב השני במהלך הנסיעה, פתחו דלתות רכבם וניסו להכות את המתלוננים שישבו ברכב השני. בסוף אף פגע רכבם של הנאשמים ברכבם של המתלוננים.

טיעוני המדינה לעונש

5. המדינה טענה שהנאשם הוא בן 25, עצור מיום 12.1.16 על פי הליכים מכתב האישום הראשון. נטען שלנאשם עבר פלילי מכביד. המדינה ביקשה שיושת על הנאשם עונש חמור בדמות מאסר בפועל לתקופה ארוכה ומשמעותית, מאסר על תנאי וקנס כבד, בין היתר בשם לב לכך שפעמים רבות עבירת סחר בלתי חוקי בנשק עומדת ברקע של עבירות אלימות המבוצעות בנשק.
6. באשר לשיקולי הענישה נטען שנפגעו ערכים חברתיים חשובים המצדיקים קביעת מתחם ענישה הולם שבין שנתיים עד ארבע שנות מאסר בפועל. כנסיבה לחומרה פורט שקיים קושי לגלות ביצוע של עבירות סחר בנשק ככלל. נטען שבמקרה הנוכחי הנאשם הרהיב עוז, חבר עם אחרים, קשר, תכנן והוציא לפועל תכנית לסחור בנשק תמורת סכום נכבד. נטען שהנאשם השתתף בכל שלבי העסקה ושימש חלק מרכזי בביצועה - ובפועל היה הגורם שביצע את העסקה מתוך קבוצת המוכרים והוא זה שקיבל לידי את הכסף מהקונים.
7. נטען שהודיית הנאשם לא ניתנה בהזדמנות הראשונה אלא בשלב מאוחר ונטען שעברו הפלילי מצביע על כך שבחר בעבריינות כדרך חיים.
8. אוזכרה פסיקה כדלקמן: ת"פ 39667-01-11 **מדינת ישראל נ' חוסיין ח'ליל** (3.10.2011) - בגין עבירה של נשיאת אקדח ומחסנית עם תחמושת, הפרעה לשוטר וניסיון בריחה ממשמורת חוקית נדון נאשם ל- 50 חודשי מאסר בגין עבירת הנשק.
- בע"פ 6483/09 **דרויש אבו חדיג'ה נ' מדינת ישראל** (13.4.2010) - נדון נאשם בגין עסקה אחרת בנשק ונשיאת נשק ל- 50 חודשי מאסר בפועל.
- בת"פ 36166-12-11 **מדינת ישראל נ' ג'ראח זידאן** (26.3.2012) בגין עבירות של סחר בנשק ונשיאת נשק (מסוג תת מקלע) נדון הנאשם ל- 40 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.
- בע"פ 2422/14 **עלי ח'דר נ' מדינת ישראל** (21.12.14) במסגרת הסדר טיעון הורשע נאשם בעבירת סחר בנשק שביצע עם אחרים בעוד הוא היה המבצע העיקרי. הוא נדון ל- 36 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.
- בת"פ 24215-06-13 **מדינת ישראל נ' דוידאר** (17.2.2014) הורשעו שני נאשמים במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סחר בנשק - רובה ומחסנית. המבצע העיקרי נדון ל- 36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם השני שלקח חלק פעיל נדון ל- 20 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המבצע העיקרי נדחה בע"פ 2422/14.

9. בנוגע לכתב האישום השני שצורף נטען שהעונש המירבי בגין עבירת הסיוע עומד על 10 שנות מאסר בפועל. המדינה הדגישה את החומרה המיוחדת שיש בעבירה. באשר לשיקולי הענישה נטען שמתחם הענישה ביחס לנאשם נע בטווח שבין 2.5 - 3.5 שנות מאסר בפועל. הודגש כי העבירה בוצעה כלפי אנשים תמימים, קורבנות אקראיים ללא היכרות מוקדמת עם הנאשמים (הנאשמים טעו בזיהוי הרכב וחשבו שמדובר באנשים אחרים). הודגש שהנאשם אמנם לא נהג אך זרק חפצים מהרכב לעבר הרכב של המתלוננים, פתח דלתות על מנת להפריע לרכבם וזאת בצוותא עם הנאשמים האחרים. הודגש שאין מדובר באירוע נקודתי אלא אירוע מתמשך. באשר למתלוננים הודגש שנגרם נזק ממשי לרכבם והוגשו מסמכים לפיהם נגרמה למתלוננים טראומה (ת/4). הודגש גם שהמתלוננים הם אנשים הסובלים מחרשות (שם).

10. באשר למדיניות הענישה אוזכר ע"פ 8389/09 **כהן נ' מדינת ישראל** (16.2.2010) שם הוטלו 37 חודשי מאסר בפועל על מערער שיחד עם אחרים פרץ למסעדה וגנב רכוש ולאחר מכן ביצע עבירות תעבורה בעת מנוסתו וערעורו נדחה.

בנוסף אוזכר ע"פ 1739/05 **אבו טהא נ' מדינת ישראל** (12.12.2005) בו נאשם שהורשע בסיוע לסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל וערעורו נדחה.

11. נטען שהתסקיר בעניינו של הנאשם היה שלילי (התסקיר ניתן ביחס לכתב האישום השני).

12. ביחס לכתבי האישום נטען שמדובר בשני אירועים שונים ויש לפסוק עונשים במצטבר. בנוסף נטען שיש להפעיל את המאסר על תנאי שניתן כלפי הנאשם בת"פ 11-05-13263 - 18 חודשי מאסר על תנאי, לפסוק פיצוי למתלוננים ולפסול את רשיון הנהיגה של הנאשם.

טיעוני הסניגור לעונש

13. הסניגור הזכיר שהנאשם הודה מיוזמתו בשני כתבי האישום. נטען שהמעשים בכתבי האישום בנוגע לנשק מהווים אירוע אחד. נטען שביחס לעבירות הנשק מדיניות הענישה מגוונת. הסניגור הפנה לת"פ 15-05-1094 **מדינת ישראל נ' ח'ורי** (30.5.2016) שם בגין שלוש עסקאות סחר בנשק, שתי עבירות של הובלה ונשיאה בנוגע לחומרי חבלה ורימונים הוטל על הנאשם העיקרי 38 חודשי מאסר. נטען שבע"פ 13/7386 **חוסין עווד נ' מדינת ישראל** (23.3.2014) בגין החזקת רימונים ועסקה ברימון נשפט אחד השותפים ל-9 חודשי מאסר והאחר ל-18 חודשי מאסר. נטען שעבירת נשק ביחס לאקדח חמורה פחות.

14. נטען שבמקרה דנן הודאות הנאשם חסכו זמן רב. נטען שהודאתו הביאה לחסכון בזמן גם בתיק מקביל המתנהל נגד הנאשמים האחרים. נטען שיש בהודאה נטילת אחריות ותחילת היפרדותו מדרך העבריינות.

15. ביחס לכתב האישום השני נטען שחלקו של הנאשם לא היה דומיננטי.

16. באשר למדיניות הענישה אוזכר ת"פ 34516-12-12 **מדינת ישראל נ' כחלון** (31.12.2013) שם בכתב אישום שעניינו נסיעה בטרקטורן שהביא למרדף משטרתי ממושך הושתו עבודות שירות בגין עבירת הסיוע.

בת"פ 38500-04-13 **מדינת ישראל נ' סמיר אבו כאף** (12.12.2015) שעניינו עבירה שהביאה למרדף משטרתי ממושך, בגין עבירת סיוע לסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו הושתו 15 חודשי מאסר בפועל.

17. נטען שבמקרה דנן לא היה מדובר במרדף משטרתי וזאת מבלי להמעיט מחומרת המעשה. הוטעם שהנאשם שהה במעצר מיום 14.9.14 ועד ליום 15.12.14 בגין כתב האישום השני ושהה גם במעצר בית ממושך עם איזוק אלקטרוני.

18. נטען כי הפעלת המאסר על תנאי מת"פ 13263-05-11, שם הוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר על תנאי, אותם מבקשת המדינה להפעיל, אינו אפשרי מאופן ניסוח גזר הדין. נטען לחלופין שאין מקום להפעיל את התנאי במלואו. נטען שהנאשם עצמו מעוניין לצאת לדרך חיים חדשה ושהתעייף מהגררות אחרי חברה שולית.

דברי הנאשם

19. הנאשם חזר על קורות חייו וביקש את רחמי בית המשפט וטען שהוא מעוניין לשנות את דרכיו.

דין והכרעה

20. עברו הפלילי של הנאשם פורט ברישום הפלילי (ת/1). לחובתו עבירות שונות כאשר ההליך האחרון בו היה מעורב הסתיים בשנת 2015 בהטלת מאסר בפועל בן 4 חודשים. בסך הכל בעברו שני כתבי אישום הכוללים ארבע עבירות יחד. בגין העבירה המוקדמת יותר שהיא החמורה מבין העבירות הוטלו עליו 20 חודשי מאסר בפועל. לחובתו גם עבירות תעבורה.

21. בתסקיר שירות המבחן פורט שהנאשם בן 24, רווק המתגורר בבית הוריו בשעב המתעתד להתארס ועסוק בבניית ביתו. הוא למד 12 שנה ללא תעודת בגרות ולאחר סיום הלימודים השתלב בשוק העבודה בעבודות מזדמנות בענף הבניה תוך שמירה על רצף תעסוקתי חלקי. משפחתו נורמטיבית והוא היחיד מהמשפחה שהסתבך בפלילים.

22. באשר להערכת הסיכון התרשם שירות המבחן שהנאשם עדיין מגבש זהותו ונוטה לבדוק גבולות סביבתו ויש לו נטיה להגרר אחרי דמויות כוחניות. שירות המבחן לא היה מסוגל לשלול הזדהות עם נורמות עברייניות ונקבעה רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות דומות לצד נזקקות טיפולית. במסגרת התסקיר הנאשם הביע

נכונות להשתלב בהליך טיפולי אך התקשה לאתר מטרות לכך. צוין שהוא ביטא תחושת חרטה מסויימת ביחס לעבירות אך ככלל שירות המבחן התרשם כי הוא מונע בעיקר על ידי נסיון להטיב את מצבו בהליך המשפטי הנוכחי. בסופו של עניין נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית והתקשה גם לספק המלצה עונשית שתפחית את רמת הסיכון לאור העובדה שריצוי עונשי מאסר בעבר לא הרתיעו את הנאשם מביצוע עבירה נוספת.

23. במקרה זה הערכים החברתיים שנפגעו בכתב האישום הראשון היו בטחון הציבור ושלומם ובכתב האישום השני ערכים אלו ובנוסף הערך של שלמות הגוף והנפש, שמירה על הסדר הציבורי והמשתמשים בדרכים. מידת הפגיעה בכתב האישום הראשון היתה משמעותית ובכתב האישום השני ברמה נמוכה יותר ביחס לנאשם.

24. באשר לכתב האישום הראשון - חלקו של הנאשם היה משמעותי והוא היווה חלק פעיל מתוך החבורה שביצעה את העבירות. כידוע, עבירות הנשק טומנות בחובן פוטנציאל נזק גדול והסיבות לביצוען היו פסולות. הנאשם יכל להמנע מביצוע העבירה והיה צריך לדעת את הפסול בה.

ביחס לכתב האישום השני - חלקו פחות כאשר לא הוא נהג ברכב אך הוא השתתף באופן משמעותי במהלך ביצוע העבירה. גם באשר לכך, יכל הנאשם להמנע מביצוע העבירה והיה עליו לדעת את הפסול במעשיו.

25. מכל האמור הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם בגין העבירות הכלולות בכתב האישום הראשון נע בין 2 עד 5 שנות מאסר בפועל ובכתב האישום שני נע בין 9 חודשי מאסר בפועל עד 30 חודשי מאסר בפועל. (למדיניות הענישה בנוגע לעבירה המושלמת לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין בנוסף על המקרים אשר אוזכרו על ידי הצדדים, ראו גם: ע"פ 5626/14 **מרק לנקין נ' מ"י (2.8.2015)** - שם הושתו 50 חודשי מאסר בפועל במקרה שלווה במרדף משטרתי בלב עיר ונהיגה על ידי אדם בפסילה; ע"פ 1925/14 **סמיה עלוש נ' מ"י (8.2.2015)** - שם הושתו 5 שנות מאסר בפועל לאחר מרדף משטרתי על אדם שנהג בפסילה. יוער כי הנתונים של העבירה המושלמת בענייננו אינם נופלים בחומרתם מהמקרים האמורים).

26. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם - לחובת הנאשם העובדה שאין זו הסתבכותו הראשונה עם החוק והעובדה שמאסרים קודמים לא הרתיעו מלבצע עבירות רציניות נוספות. כמו כן, העבירות האחרונות מצביעות על החמרה בהתנהגותו העבריינית. לזכותו - ההודאה בשני כתבי האישום, אשר מבטאת קבלת אחריות בפני בית המשפט. מאידך, התסקיר הצביע על מסוכנות משמעותית ולא ניתנה המלצה טיפולית. עם זאת, יש בהודאת הנאשם בכדי להוות ביטוי ראשון לרצונו לעזוב את העולם העברייני. בנוסף, במקרה זה יש להתחשב בכך כפי שעולה מן התסקיר, כי מדובר באדם צעיר שלא מצא עדיין את דרכו בחיים ושאישיותו נמצאת בשלבי גיבוש. נתוני הנאשם הם כאלו המצביעים על אדם הנמצא בפרשת דרכים - לחובתו היסטוריה עבריינית אשר הולכת ומחמירה. מאידך, מדובר באדם צעיר שלא קבע סופית את מתווה חייו. במצב זה יש מקום לקחת בחשבון ההמלצות שניתנו על ידי הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים- דין וחשבון (נובמבר 2015), דהיינו להטיל ענישה מוחשית, אך לא לתקופה אשר עלולה לקבע את הנאשם בעולם העברייני.

ההשלכות השליליות של תקופות כליאה ארוכות במקרים שאינם בהכרח מחייבים הטלת פורטו בהרחבה בדו"ח האמור, ובין היתר:

"אחת ההצדקות לכליאת ההמונים בארה"ב היתה הדעה הרווחת כי הכלא מפחית עבריינות חוזרת, בכך שהוא מלמד את העבריינים כי הפשע אינו משתלם. מחקרים שבדקו את החוויה הפסיכולוגית והסוציולוגית של האסירים בכלא הראו אחרת. נמצא כי גורמים שונים כמו חשיפה לאלימות, הצורך לאמץ דפוסי התנהגות עברייניים כדי לשרוד בתקופת המאסר והתפתחות רשת חברתית עבריינית לצד התיגו החברתי השלילי של אסירים משוחררים מביאים לכך שהכלא בסך הכול מעודד נטיות עברייניות יותר מאשר מדכא אותן. בנוסף, בזמן השהות בכלא מאבד העבריין חלק גדול מהכישורים הנדרשים להתקיים בחברה ולהתפרנס באופן חוקי, כך שאורח חיים עברייני הופך לעיתים להיות האופציה היחידה עבורו עם שחרורו. במקביל, הכלואים מלמדים אחד את השני כיצד לבצע עבירות חדשות ואיך לשפר טכניקות של פשיעה. מכאן שלכליאה השפעה ארוכת טווח על גישתם של האסירים לפשע ולאלימות, על הקשרים החברתיים שלהם ואף על זהותם."

(שם, עמ' 26)

27. באשר לעונש המותנה, המדינה טענה כי יש להפעילו. ואין אני מאמץ את עמדת הסניגור לפיה אין להפעילו. גזר הדין של בית המשפט קבע כי העונש המותנה יופעל במידה והנאשם יעבור אותה עבירה בה הורשע (סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, או כל מעשה אלימות שהעונש הקבוע בצידו הוא 3 שנות מאסר ויותר). קביעה זו ברורה ואין ספק שהעבירה הכלולה בכתב האישום השני שבפניי נמנית עם העבירות שעל פיהן יופעל התנאי.

28. לאור צירוף כתבי האישום ואיחוד הדיון בהם בפניי, ובהתחשב בכלל הנתונים במקרה זה יש מקום להורות על עונש אחד כולל לשני האירועים בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק.

29. כתוצאה מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להטיל על הנאשם ענישה קונקרטית אשר תבהיר את הפסול במעשיו - ענישה שהינה חמורה באופן משמעותי מזה שנשא בעבר, הלוקחת בחשבון את ההחמרה

בהתנהגותו - ועם זאת לא ענישה לתקופה כה ארוכה שיהיה בה כדי לקבע בו נורמות של חברה עבריינית ושתמנע אפשרות של חזרתו לחיים נורמטיביים בעתיד.

30. לאור כל האמור לעיל אני משית על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 36 חודשי מאסר בפועל כאשר מתקופה זו ינוכו תקופות מעצרו כדלקמן: מיום 14.9.14 עד 15.12.14 ומיום 12.1.16 ועד היום.
- ב. מאסר על תנאי של 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר המאסר על תנאי יופעל במידה ויעבור עבירת אלימות מסוג פשע או העבירות בהן הורשע בהליך הנוכחי.
- ג. קנס בסך 5,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.9.16.
- ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מארבעת המתלוננים בכתב האישום השני.
- ה. המאסר על תנאי מת"פ 11-05-13263 יופעל כדלקמן: 9 חודשים במצטבר ו-9 חודשים בחופף.
- ו. ישלל רשיון הנהיגה של הנאשם למשך 12 חודשים לאחר מועד שחרורו.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ו, 19 יולי 2016, בהעדר הצדדים.